

мърихъ тълото прострѣно до коня му, който съкашъ че ча-
каше еще господаря си.

Той умръ на 816—1413 и оставил прѣстола на брата си
Мухамеда I. Този изгубен по-така називанъ сънѣгътъ въ
всички езикове отъ турците и турките единъ извѣстъ
е, че той е билъ чудесенъ и честолюбивъ отъ всички азъмъ
и онъ билъ първи въ Европа да има титулъ на императоръ.
Но отъ

5-ти Султанъ (царувѫ 8 год.)

Съдѣржанье: Първи дълъ Мухамедовы. — Обсада на
Смирна. — Бой съ венецианската флота. — Намъса въ
Влашко и побѣда на Мирча. — Деде-Султанова разми-
рица. — Бедрединъ. — Мустафа, Мухамедовъ братъ. —
Смърть на Мухамеда. — Характеръ му.

Мухамедъ, първый Султанъ съ туй име, прѣкорованъ
Челеби, имаше вече голѣма почесть, ради храбростъта и
славата си, когато са покачи на прѣстола. Той поискъ да
възвърне на държавата величието и единството ѹ чрезъ бла-
горазумныя, твърдыя и праводушныя свой характеръ. И на-
истина, той сполучи прѣзъ едно осмѣдично царуванье да
умира смѣжителнѣятъ знакове, които бѣхъ безпокоили дър-
жавата.

Но докато умиряваше тъй Европейска Турция, Азия са
безпокоеше отъ размирицата на Караманския князъ и на
Смирненския князъ Джунеида, които съ упѣтихъ на чело
на Туркменътъ дори до Бруса.

Тъ бѣхъ прекарали отъ друга страна водитъ, които
пояхъ града, и го принуждавахъ да са предаде когато не-
надѣйно ги обиколихъ единъ спроводъ турска конница,
които носяхъ тълото на Муса, за въ бацинътъ му гроби-
ща. Ужасъ са распрысанъ въ реда на Туркменътъ и тъ съ
разбѣгахъ тъй щото когато Мухамедъ пристигна въ по-